

13 Σεπτεμβρίου, 1996

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΩ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 362/94)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Αναθεωρητική δικαιοδοσία — Χρηματικές διαφορές — Δεν εμπίπτουν στην αναθεωρητική δικαιοδοσία έστω και αν εμπλέκουν το δημόσιο — Νομολογιακά πορίσματα — Περιστάσεις της αναρμοδιότητας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην κριθείσα περίπτωση.

5

Η αιτήτρια προσέφυγε για να απαιτήσει μεγαλύτερο ποσό αποζημίωσης υπερωριών από εκείνο που της εκατεβλήθη ως προς υπερωριακή εργασία που της αναγνωρίστηκε.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

Στην παρούσα περίπτωση δεν αμφισβητείται το δικαίωμα της αιτήτριας για υπερωριακή αποζημίωση. Αυτό αναγνωρίζεται από τη διοίκηση. Η διαφορά έγκειται ακριβώς στο πόσο θα ήταν το επίδομα, ποια χρονική περίοδος θα εκαλύπτετο, που είναι θέμα που δεν έχει αρμοδιότητα το Ανώτατο Δικαστήριο.

15

Όσον αφορά την αξίωση εναντίον του Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού είναι φανερό ότι η αιτήτρια ήταν μεν υπάλληλος του ΚΟΤ αλλά η αξίωσή της αναφέρεται σε υπηρεσία που πρόσφερε στην Κοινοπολιτειακή Διάσκεψη Αρχηγών της Κοινοπολιτείας, η οποία υπηρεσία δεν πληρώνεται από τον Οργανισμό.

20

Επίσης παρατηρείται ότι στη σελίδα 19 του διοικητικού φακέλου, τεκμήριο 1, ο οποίος είναι ενώπιον του δικαστηρίου, μετά την αίτηση της αιτήτριας ημερομηνίας 23.11.90 υπάρχει σημείωση από τον πρώτο τουριστικό λειτουργό στην οποία αναφέρονται τα ακόλουθα: “Εξ όσων γνωρίζω δεν κρατήθηκαν ακριβή στοιχεία ιδιαίτερα εις ό,τι αφορά τις ακριβείς ώρες εργασίας”. Αυτό επιβεβαιώνει ότι πρόκειται για θέμα αστικής διαφοράς.

10 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

15 *Μιχαήλ ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 479,*

Mavrogenis v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1140.

Προσφυγή.

20 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των Καθ’ ων η αίτηση 2 με την οποία απέρριψαν το αίτημα της Αιτήτριας για την πληρωμή ποσού το οποίο της οφείλεται σε σχέση με υπερωρίες.

25 *Γ. Κολοकाσιδής, για την Αιτήτρια.*

Ε. Ρωσσίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ’ ων η αίτηση αρ. 1.

30 *Α. Δικηγορόπουλος, για τους Καθ’ ων η αίτηση αρ. 2.*

Cur. adv. vult.

35 ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή η αιτήτρια ζητά από το Δικαστήριο την ακόλουθη θεραπεία, όπως διατυπώνεται από τον δικηγόρο της.

40 “Α. Δήλωση του δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ’ ων η αίτηση 1 ή/και καθ’ ων η αίτηση 2 που περιέχεται σε επιστολή τους ημερομηνίας 24.2.94 ή/και αποκαλύπτεται με την πιο πάνω επιστολή με την οποία πληροφορείται η Αιτήτρια ότι ουδένα ποσόν οφείλεται στην Αιτήτρια από τους καθ’ ων η αίτηση 1 ή/και καθ’ ων η αίτηση 2 σε σχέση με υπερωρίες ή και με άλλα δικαιώματα της Αιτήτριας που απορρέουν από την απασχόλησή της κατά την Κοινοπολιτειακή συνάντηση CHOGM’93 εί-

και άκυρη και στερείται κάθε εννόμου αποτελέσματος ή/και

Β. Δήλωση ή/και διάταγμα του δικαστηρίου ότι η παράλειψη των καθ' ων η αίτηση 1 ή/και καθ' ων η αίτηση 2 να καταβάλουν στην Αιτήτρια το πλήρες ποσόν για τις υπερωρίες της ή/και το ποσόν των £5.220 ή/και το ποσόν που θα κρίνει ορθόν το δικαστήριο είναι άκυρη ή και ότι ό,τι παρελήφθη ή/και η καταβολή του πιο πάνω ποσού θα έπρεπε να είχε εκτελεσθεί ή/και πραγματοποιηθεί .”

Οι λόγοι που προβάλλονται για ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης είναι μεταξύ άλλων οι ακόλουθοι:

(α) Η απόφαση είναι προϊόν πλάνης περί τα πραγματικά γεγονότα,

(β) Δεν έχει πραγματοποιηθεί από τους καθ' ων η αίτηση 1 και 2 η δέουσα έρευνα.

(γ) Δεν έχουν εκτιμηθεί ορθά οι πραγματικές ώρες υπερωριών της αιτήτριας ή και τα δικαιώματά της, και

(δ) Δεν έχει εφαρμοσθεί ο ορθός γνώμονας ή και εφαρμοστέος νομικός κανών και όρος για τον υπολογισμό των καταβλητέων δικαιωμάτων της αιτήτριας και επίσης δεν εφαρμόστηκε η συλλογική σύμβαση ή/και η σχετική απόφαση του Υπουργείου Οικονομικών.

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι τα ακόλουθα: Η αιτήτρια υπηρετεί στον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού, στη θέση Ανώτερου Βοηθού Τουριστικού Λειτουργού, στις κλίμακες Α8-Α9.

Κατά την Κοινοπολιτειακή Συνάντηση Αρχηγών Κυβερνήσεων CHOGM ' 93 που πραγματοποιήθηκε στην Κύπρο τον Οκτώβρη του 1993 ζητήθηκε από το Υπουργείο Εξωτερικών η έκτακτη απασχόληση, μεταξύ άλλων κρατικών λειτουργών, και της αιτήτριας για τη διοργάνωση και πραγματοποίηση της συνάντησης αυτής.

Η αιτήτρια συμπλήρωσε και υπέβαλε αίτηση για αποζημίωση υπερωριακής απασχόλησης για σύνολο 515 1/4 ωρών απασχόλησης. Παράλληλα, με επιστολή της ζήτησε επιπρόσθετα την καταβολή αποζημίωσης για άλλες 300 ώρες κατά τις οποίες απασχολήθηκε, όπως ανέφερε, μεταξύ της περιόδου Απριλίου-Ιουνίου 1993 στο γραφείο της. Έτσι ο αριθμός των ωρών για τις οποίες ζητού-

σε υπερωριακή απασχόληση ανήλθε σε 815.

5 Στη συνέχεια λειτουργοί του Υπουργείου Εξωτερικών και του
Γενικού Λογιστηρίου μελέτησαν τις καταστάσεις με τα αιτήματα
για υπερωριακή αποζημίωση που είχαν υποβληθεί από τους υπαλ-
λήλους και με βάση την εκτίμησή τους από τη μελέτη των στοιχεί-
ων κατέληξαν ότι στην περίπτωση της αιτήτριας είχε απασχοληθεί
10 συνολικά 402 ώρες για τις οποίες edικαιούτο να αποζημιωθεί. Για
τις 300 πρόσθετες ώρες που είχε ισχυριστεί ότι απασχολήθηκε στο
γραφείο της, κατά τους ισχυρισμούς των καθ' ων η αίτηση δεν
υπήρχε οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο και έτσι δεν αποζημιώ-
θηκε. Επίσης με σχετική απόφαση του Υπουργείου Εξωτερικών η
υπερωριακή απασχόληση των κρατικών λειτουργών θα αφορούσε
μόνο την περίοδο που διάρκεσε η συνάντηση.

15 Με βάση τα πιο πάνω στάληκε στην αιτήτρια επιταγή ύψους
£1800 στις 31.12.94 σαν αποζημίωση για την υπερωριακή απασχό-
ληση της για σύνολο 402 ωρών που υπολογίστηκε και με βάση τη
μέθοδο αποζημίωσης που διατυπώνεται στη σχετική απόφαση του
20 Υπουργείου Οικονομικών, ημερομηνίας 19.10.93.

Η αιτήτρια παρέλαβε την πιο πάνω επιταγή και παράλληλα με
επιστολή της προς τον Γενικό διευθυντή του Υπουργείου Εξωτε-
25 ρικών ημερομηνίας 10.2.94 ζήτησε την καταβολή υπερωριακής
αποζημίωσης σύμφωνα με την κατάσταση που είχε αποστείλει,
όπως προαναφέρθηκε.

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εξωτερικών με επιστο-
λή του προς την αιτήτρια ημερομηνίας 24.2.94 επιβεβαίωσε την κα-
30 ταβολή σ' αυτήν του ποσού που κατά τον ισχυρισμό του edικαιού-
το για υπερωριακή απασχόληση.

Η δικηγόρος της Δημοκρατίας στην γραπτή της αγόρευση απέ-
35 συρε προδικαστική ένσταση που είχε καταχωρήσει στην ένσταση
της ότι δηλαδή η προσβαλλόμενη απόφαση δεν ήταν εκτελεστή δι-
οικητική πράξη αλλά επιβεβαιωτική, και ήγειρε δεύτερη προδικα-
στική ένσταση ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ημερομηνίας 24.2.94
δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη αλλά αντιπροσωπεύει
40 χρηματική διαφορά για την οποία δεν έχει αρμοδιότητα ή δικαιο-
δοσία το Ανώτατο Δικαστήριο στα πλαίσια της αναθεωρητικής
του δικαιοδοσίας δυνάμει του άρθρου 146 του Συντάγματος αλλά
δικαιοδοσία έχουν τα πολιτικά δικαστήρια.

Η δικηγόρος της Δημοκρατίας ισχυρίζεται περαιτέρω ότι εφό-

σον έχει καταβληθεί στην αιτήτρια το ποσό των £1800 σαν αποζημίωση για τις υπερωρίες που είχε απασχοληθεί και η ίδια διεκδικεί μεγαλύτερο ποσό σαν αποζημίωση πρόκειται για καθαρά χρηματική διαφορά για την οποία, όπως έχει προαναφερθεί, δεν έχει δικαιοδοσία το Ανώτατο Δικαστήριο και το θέμα αυτό δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής. Δεν αμφισβητείται δηλαδή το ότι η αιτήτρια απασχολήθηκε υπερωριακά, αυτό που αμφισβητείται είναι ο αριθμός των ωρών που δικαιούται και κατά συνέπεια το αντίστοιχο χρηματικό ποσό.

Στην προδικαστική ένσταση της δικηγόρου της Δημοκρατίας, ο δικηγόρος της αιτήτριας παραδέχεται ότι παρόλο ότι δεν είχε εγερθεί στο πρώτο στάδιο εντούτοις είναι αποδεκτό ότι τέτοια ένσταση μπορεί να εγερθεί σε οποιοδήποτε στάδιο. Αμφισβητείται όμως η ορθότητα της ένστασης επί της ουσίας της. Ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίζεται ότι δεν υπήρχε καμιά συμβατική σχέση μεταξύ αιτήτριας και των καθ' ων η αίτηση. Επίσης αναφέρθηκε στις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου *Τσικουρής ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4417 και *Γεωργίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 3138.

Στην υπόθεση της Ολομέλειας *Μιχαήλ ν. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. ο Δικαστής Πογιατζής, αναφέρει τα ακόλουθα στη σελίδα 479:

“Εφόσον το αντικείμενο της διαφοράς μεταξύ του διοικούμενου και της Διοίκησης περιορίζεται σε χρηματική απαίτηση χωρίς να απομένει άλλη περίπτωση εφαρμογής της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης, ανεξάρτητα αν διέπεται από διοικητική νομοθεσία ή όχι, το Συμβούλιο της Επικρατείας δεν έχει αρμοδιότητα να επιληφθεί της διαφοράς.”

Επίσης στην υπόθεση *Γ. Μαυρογένης ν. Δημοκρατίας* (1984) 3 Α.Α.Δ. 1140 ο Δικαστής Λώρης ανέφερε τα ακόλουθα στη σελίδα 1146:

“Even in cases of monetary disputes emanating from an unilateral act of the Administration, effected on the basis of rules of administrative law, when the object of the dispute is eliminated to a claim of a specified amount of money and there is no other repercussion from the administrative act attacked, then competence vests with the civil Courts (vide the Decisions of the Greek Council of State 1929-1959 at p. 235).”

Έχω τη γνώμη ότι η προδικαστική ένσταση της δικηγόρου της Δημοκρατίας είναι βάσιμη. Στην παρούσα περίπτωση δεν αμφισβητείται το δικαίωμα της αιτήτριας για υπερωριακή αποζημίωση. Αυτό αναγνωρίζεται από τη διοίκηση. Η διαφορά έγκειται ακριβώς στο πόσο θα ήταν το επίδομα, ποια χρονική περίοδος θα εκαλύπτετο, που είναι θέμα κατά την άποψή μου που δεν έχει αρμοδιότητα το Ανώτατο Δικαστήριο.

10 Όσον αφορά την αξίωση εναντίον του Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού είναι φανερό ότι η αιτήτρια ήταν μεν υπάλληλος του ΚΟΤ αλλά η αξίωσή της αναφέρεται σε υπηρεσία που πρόσφερε στην Κοινοπολιτειακή Διάσκεψη Αρχηγών της Κοινοπολιτείας, η οποία υπηρεσία δεν πληρώνεται από τον Οργανισμό.

15 Επίσης παρατηρώ ότι στη σελίδα 19 του διοικητικού φακέλου, τεκμήριο 1, ο οποίος είναι ενώπιόν μου, μετά την αίτηση της αιτήτριας ημερομηνίας 23.11.90 υπάρχει σημείωση από τον πρώτο τουριστικό λειτουργό στην οποία αναφέρονται τα ακόλουθα: “Εξ όσων γνωρίζω δεν κρατήθηκαν ακριβή στοιχεία ιδιαίτερα εις ό,τι
20 αφορά τις ακριβείς ώρες εργασίας”. Αυτό κατά τη γνώμη μου επιβεβαιώνει ότι πρόκειται για θέμα αστικής διαφοράς.

Λόγω της πιο πάνω κατάληξής μου η προσφυγή απορρίπτεται αλλά χωρίς έξοδα λαμβανομένης υπόψη της φύσης της υπόθεσης.

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς
έξοδα.*